

Matijs de Roo Foto Sander Ruijg

‘Ik hou wel van een beetje overdrijving’

Vrijdag op de langste dag van het jaar speelde de Radio Kamer Filharmonie vier composities rond het thema licht. Eén daarvan was *Tutti* van Matijs de Roo (36).

Door JOKE BEECKMANS

„Bij licht zullen veel mensen aan sferische muziek denken met hoge noten en langzame tempi, maar ik wilde iets heel anders. Ik heb het omgedraaid en een heel donker stuk geschreven, waar het licht soms even doorheen schemert. Daarom zet ik in mijn compositie luid tegenover zacht, snel tegenover langzaam en tutti tegenover solo.

„Ik hou wel van een beetje overdrijving om de luisteraar te raken en ben het stuk dan ook zo donker mogelijk begonnen. Het hele orkest speelt meteen keihard scherpe tonen in heftige ritmes. Het eerste akkoord is zelfs het zogenaamde ‘dodenschreeuwakkoord’ uit Alban Bergs *Lulu*, een akkoord dat alle twaalf de tonen bevat. Voor het eind heb ik dan weer een extreem verstilde vioolsolo geschreven, die eindigt met een 25 seconden durende stilte.

„Het orkest ging er vrijdag vol voor. De muzikanten zaten vrijdag helemaal geconcentreerd in de muziek, zowel in de drukke passages als in de rustmomenten. Het is een slechte zaak dat ze straks moeten stoppen. Het orkest doet veel voor jonge componisten en is niet bang voor nieuwe muziek.

„Visual Kitchen ondersteunde de diverse stukken met licht en video. Ik was een beetje bang dat hun projecties bij mijn pittige stuk wat te veel van het goede zouden worden. Maar het waren gelukkig langzame en verstilde beelden. Ik denk dat het stuk overkwam. Het publiek was stil tijdens de afsluitende maten rust en ik kreeg mooie reacties na afloop. Misschien kwam het door de projecties, maar voor het eerst begon men over mijn muziek in beelden te praten. Die gingen trouwens verder dan mijn eigen lichtidee en varieerden van een tocht door het bos tot een heel levensverhaal.”